

پیام‌های آسمان هفتم

اسوه فداکاری و عدالت

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ
و از مردم کسانی جان خود را می فروشند (فدا می کنند) تا خشنودی خدا را
به دست آورند، و خدا نسبت به بندگانش مهربان است.
فداکار کسی است که برای خدمت به دین و جامعه خود، از مال، سلامتی،
خانواده و حتی از جان خود می گذرد و آنها را در راه هدف پاک و بزرگ خود
فدا می کند. دین اسلام افراد فداکار را ستایش کرده و به آنان وعده پاداش
الهی داده است.

ماجرای از خودگذشتگی حضرت علی علیه السلام در شب هجرت پیامبر اکرم
که به لیلۃ المبیت مشهور است یکی از کامل ترین نمونه های فداکاری در راه
خداست.

عدالت طلبی و مساوات، ویژگی بارز دیگری از شخصیت امیرالمؤمنین است.
حضرت علی علیه السلام در شرایطی از سوی مردم برای اداره حکومت و
خلافت انتخاب شد که مشکلات بسیاری جامعه اسلامی را فراگرفته بود.

علی (ع) دلیل پذیرفتن حکومت را این گونه بیان می کند
اگر خداوند از آگاهان عهد و پیمان نگرفته بود که در برابر زیاده خواهی
ستمگران، و گرسنگی مظلومان، سکوت نکنند و حق مظلوم را از ظالم
بستانند و به او بازگردانند، حکومت بر شما را رها می کردم و آنگاه می
دیدید که مقام های دنیایی شما نزد من از عطسه بز بی ارزش تر است

امیرالمؤمنین حکومت را برای ایجاد عدالت بین مردم پذیرفت و در رعایت
عدالت و مساوات بین مسلمانان، هیچ کس را بر دیگری برتری نداد. در
حقوق عمومی و مسائل اجتماعی، با خانواده و نزدیکان خود نیز مانند

پیام‌های آسمان هفتم

مسلمانان دیگر رفتار می‌کرد. در هنگام تقسیم بیت المال همه چیز را به دقت و به صورت مساوی میان تمامی مسلمانان تقسیم می‌کرد و وقتی همه اموال به دست صاحبانش می‌رسید، در همان محل بیت المال به نماز می‌ایستاد.

